

Брюксел, 14.11.2012
COM(2012) 673 final

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

План за опазване на водните ресурси на Европа

{SWD(2012) 381 final}
{SWD(2012) 382 final}

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

План за опазване на водните ресурси на Европа

1. ОБОСНОВКА НА ПЛАНА: СЪСТОЯНИЕТО НА ВОДИТЕ В ЕС НЕ Е ДОСТАТЪЧНО ДОБРО!

Водата е от основно значение за живота на хората и за природата и икономиката. Тя непрекъснато се възобновява, но не е безкрайна и не може да бъде произведена или заменена с други ресурси. Прясната вода е само около 2% от водата на планетата и конкурентното търсене може да доведе до приблизително 40 % недостиг на вода в световен мащаб до 2030 г.¹.

Политиката на ЕС в областта на водите успешно помагаше за опазване на нашите водни ресурси. Настоящият **План за опазване на водните ресурси на Европа** има за цел да се справи с пречките, които възпрепятстват действията за опазване на водните ресурси на Европа, и се основава на задълбочена оценка на съществуващата политика. Планът се основава на богата информация и анализ, включващи изготвения от Европейската агенция за околната среда (ЕАОС) доклад относно състоянието на водите², изготвената от Комисията оценка на плановете за управление на речните басейни (ПУРБ) на държавите членки и прегледа на политиката спрямо недостига на вода и сушите³ и проверката за пригодност на политиката на ЕС в областта на сладководните води⁴. Освен това той се придружава от оценка на въздействието⁵. Планът се основава на широки публични консултации както в рамките на своето разработване, така и в рамките на проверката за пригодност, проведена с участието на широката общественост, заинтересованите страни, държавите членки, както и други институции и органи на ЕС⁶. В Плана се признава, че водната среда силно се различава

¹ Charting our water future, a report of the 2030 Water Resources Group („Перспективи за нашето бъдеще в областта на водите“, доклад на Групата по водните ресурси до 2030 г.), http://www.mckinsey.com/client_service/sustainability/latest_thinking/charting_our_water_future.

² <http://www.eea.europa.eu/themes/water/publications-2012>.

³ Доклад на Комисията относно прилагането на Рамковата директива за водите (2000/60/ЕО) — плановете за управление на речните басейни, и Съобщение на Комисията относно доклада относно прегледа на европейската политика спрямо недостига на вода и сушите, приети заедно с настоящия План.

⁴ Работен документ на службите на Комисията относно проверката за пригодност на политиката на ЕС в областта на сладководните води.

⁵ Работен документ на службите на Комисията — оценка на въздействието, придружаваща съобщението „План за опазване на водните ресурси на Европа“, която включва пълен списък на проучванията, осигурили информация за Плана.

⁶ Резолюция на Европейския парламент от 3 юли 2012 г. относно прилагането на законодателството на ЕС относно водите преди приемането на необходимия цялостен подход към предизвикателствата пред Европа в областта на водите, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0273&language=EN&ring=A7-2012-0192>. Вж. също становището на Комитета на регионите (30 юни 2011 г.) относно „Ролята на регионалните и местните власти за насърчаване на устойчиво управление на водите“, http://www.toad.cor.europa.eu/ViewDoc.aspx?doc=cdt%5cenvv%5cdossiers%5cenvv-008%5cEN%5cCDR5-2011_REV2_PAC_EN.doc&docid=2770279, и

в различните части на ЕС и следователно не предлага универсално решение в съответствие с принципа на субсидиарност. В Плана се акцентира върху ключови теми, като подобряване на земеползването, решаване на проблема със замърсяването на водите, подобряване на ефективността на използването на водата и повишаване на устойчивостта, както и подобряване на управлението от страна на участниците в управлението на водните ресурси.

1.1. Контекст на политиката

Политиката на ЕС в областта на водите успешно допринесе за опазването на водите през последните три десетилетия. Европейците могат без всякаква опасност да пият вода от чешмата и да плуват в хилядите крайбрежни райони, реки и езера в целия ЕС. Замърсяването от градски, промишлени и селскостопански източници е регламентирано и това допринесе за значително подобряване на качеството на европейските води, особено чрез намаляване на излишъка от хранителни вещества. В резултат на това на някои места в европейските реки се завърнаха емблематични видове риба като съомга и есетра.

През 2000 г. Рамковата директива на ЕС за водите (РДВ)⁷ потърси за първи път по всеобхватен начин решение на всички предизвикателства, свързани с водите на ЕС, като уточни, че управлението на водите е много повече от водоразпределение и водопречистване. То включва земеползване и управление, които влияят както на качеството, така и на количеството на водите; то изисква координиране на пространственото планиране от страна на държавите членки и интегриране в приоритетите за финансиране. РДВ определи целта за постигане на добро състояние до 2015 г. Този срок приближава. Докладът на ЕАОС относно състоянието на водите и оценката на Комисията по отношение на плановете за управление на речните басейни (ПУРБ) на държавите членки, разработени в рамките на РДВ, са единодушни, че тази цел вероятно ще бъде постигната в малко повече от половината (53%) от водите на ЕС. Следователно са необходими значителни допълнителни мерки за запазване и подобряване на водите на ЕС.

Основните причини за отрицателните въздействия върху състоянието на водите са свързани помежду си. Сред тях са изменението на климата, земеползването, икономическите дейности като енергопроизводство, промишленост, селско стопанство и туризъм, градоустройството и демографските промени. Натискът в резултат на тези причини се проявява под формата на емисии на замърсители, прекомерно използване на водите (натиск върху водните ресурси), физични промени на водните тела и екстремни явления, като наводнения и суши, които се очаква да нараснат, ако не се предприемат действия. В резултат на това екологичното и химичното състояние на водите в ЕС е застрашено, повече части от ЕС са изложени на риск от недостиг на вода, а водните екосистеми, от чиито услуги зависят нашите общества, могат да станат по-уязвими от екстремни явления като наводнения и суши. Много важно е да се намери отговор на тези предизвикателства с цел запазване на нашата ресурсна база за живота, природата и икономиката и за защита на здравето на хората.

становището на Европейския икономически и социален комитет (15 юни 2011 г.) относно „Интегриране на водната политика към другите европейски политики“, <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.nat-opinions.18788>.

⁷ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите. ОВ L 327, 22.12.2000 г.

ЕС трябва да съсредоточи вниманието си върху зеления растеж и да използва по-ефективно ресурсите (включително водите), за да постигне устойчиво възстановяване от настоящата икономическа и екологична криза, да се адаптира към изменението на климата и да изгради устойчивост към бедствията. В преодоляването на тези предизвикателства се крие значителен потенциал за повишаване на конкурентоспособността и растежа на европейския воден сектор, който включва 9 000 активни МСП и осигурява 600 000 преки работни места само във водните дружества. Има потенциал за зелен растеж и в други сектори, свързани с водата (промишлени предприятия, използващи вода, развитие на технологии за водата и т.н.), в които иновациите могат да повишат оперативната ефективност.

Шестдесет процента от територията на ЕС е разположена в трансгранични речни басейни. Хидроложките цикли са толкова взаимосвързани, че земеползването в една страна може да окаже влияние на валежите извън нейните граници. Освен това европейският пазар, общите политики на ЕС и политиките на държавите членки имат всичките значително въздействие върху състоянието на водите. Ето защо Комисията предлага настоящия **План за опазване на водните ресурси на Европа**. Неговата дългосрочна цел е да гарантира устойчивостта на всички дейности, които оказват въздействие върху водите, като по този начин осигури наличието на вода с добро качество за целите на устойчивото и справедливо използване на водите. Тази цел вече е залегнала по различни начини в РДВ. Планът ще ни помогне да постигнем целта, като установи пречките и начините за преодоляването им.

2. „ДОБРО СЪСТОЯНИЕ НА ВОДИТЕ“ И НАЧИНИ ЗА ПОСТИГАНЕТО МУ — НЕЩО ПО-ДОБРО, НЕЩО ПОВЕЧЕ И НЕЩО НОВО

Въпреки че целта на Плана не е нова, за първи път има толкова много информация за състоянието на водите в целия континент, особено благодарение на разработването на ПУРБ в рамките на РДВ и гореспоменатите оценки. Те, както и гледищата, изразени от заинтересованите страни, съвпадат и показват, че настоящата правна рамка на ЕС за водите е всеобхватна, гъвкава и като цяло пригодна да даде отговор на предизвикателствата, свързани с водната среда. Необходимо е обаче **по-добро прилагане** и **повишено интегриране** на целите на политиката за водите в други области на политиката, като например Общата селскостопанска политика (ОСП), кохезионните и структурните фондове и политиките относно възобновяемата енергия, транспорта и интегрираното управление на бедствия. Причините за недостатъчните понастоящем равнища на прилагане и интегриране са сложни и са анализирани в придружаващата оценка на въздействието. Те се състоят от поредица от проблеми в областта на управлението на водите, свързани с недостатъчното използване на икономически инструменти, липсата на подкрепа за специфични мерки, лошото управление и празнините в знанията. Само в малък брой случаи бяха установени празнини, които биха наложили **допълване** на действащата рамка с нови мерки от законодателно/правно естество.

Ясно е, че успехът на предлагания от Плана подход ще зависи от готовността и действията на държавите членки за включване на заинтересованите страни и за съобразяване с предложенията на Комисията за подобряване на прилагането на съществуващото законодателство. В това отношение общата стратегия за прилагане на РДВ, с участието на всички държави членки и съответните заинтересовани страни, следва да продължи да играе положителна роля в прилагането на РДВ. Планът се

стреми да използва общата стратегия за прилагане, където е възможно, за да създаде ангажираност и да улесни прилагането на предложенията на Комисията. Използването на общата стратегия за прилагане обаче не означава, че Комисията ще се откаже от правоприлагащата си роля по отношение на законодателството в областта на водите. В зависимост от напредъка, постигнат от държавите членки при отстраняване на недостатъците по прилагането, могат да се окажат необходими процедури за нарушение. Може да се наложи да бъдат обмислени законодателни инициативи.

В следващите раздели се разглеждат проблемните области и се предлагат начини за постигане на напредък във връзка със земеползването/екологичното състояние, химичното състояние и замърсяването на водите, водната ефективност, уязвимостта и междусекторните въпроси. Трябва да се има предвид обаче, че всички те са взаимосвързани аспекти на управлението на водите и предлаганите мерки ще допринесат за постигането на множество цели. Очаква се например мерките във връзка с водната ефективност и уязвимостта да окажат положително въздействие върху екологичното и химичното състояние и обратното.

2.1. Земеползването и екологичното състояние на водите в ЕС — проблеми и решения

Докладът на ЕАОС относно състоянието на водите и оценката на Комисията по отношение на ПУРБ показват, че добро екологично състояние е постигнато понастоящем в 43 % от сладководните обекти, за които е докладвано, и че се очаква с включените в плановете допълнителни мерки този дял да се увеличи на 53 % до 2015 г.

Макар че все още е необходимо подобряване на оценките на екологичното състояние, изглежда, че най-разпространеният натиск върху екологичното състояние в ЕС (19 държави членки) произхожда от промените във водните тела⁸, дължащи се например на бентовете за водноелектрически централи и корабоплаване или пресушаването на земи за селскостопански цели; насипите за защита от наводнения.

Съществуват известни начини за решаване на тези проблеми и те следва да бъдат приложени. Когато съществуващите структури, изградени за целите на хидроенергетиката, корабоплаването или за други цели, прекъсват непрекъснатостта на реките, а често и миграцията на рибите, стандартна практика следва да бъдат смекчаващите мерки, като например **рибни проходи и съоръжения за преминаване на рибите**. Това вече се прилага — в повечето случаи за нови разработки — в резултат на изискванията на РДВ (член 4, параграф 7), но е важно постепенно да се модернизират съществуващите структури, за да се подобри състоянието на водите. Когато има планове за въвеждане на значителни нови промени във водните обекти, следва да се извършват **стратегически екологични оценки (СЕО)**⁹ в допълнение към **оценките на въздействието върху околната среда (ОВОС)**¹⁰ за конкретни проекти. Например националните и регионалните планове за развитие на хидроенергетиката следва да бъдат подложени на СЕО, за да се определи къде могат да бъдат разположени

⁸ Така наречения хидроморфологичен натиск, който засяга около 40 % от водните обекти.

⁹ Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда. ОВ L 197, 21.7.2001 г.

¹⁰ Директива 85/337/ЕИО на Съвета относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда. ОВ L 175, 5.7.1985 г., с измененията. Комисията очаква, че предстоящото преразглеждане на Директивата за ОВОС ще допринесе и за постигане на целите в областта на водите, като спомогне за по-комплексно определяне на въздействията върху водите.

бентовете, така че да се намалят до минимум рисковете от отрицателни въздействия върху околната среда и от уязвимост по отношение на бедствия, или да се сравнят плановете с разработването на алтернативни източници на възобновяема енергия¹¹. По същия начин в СЕО на плановете за развитие на корабоплаването по вътрешните водни пътища следва да се проучи кои водни пътища могат да поемат най-много трафик при най-ниска екологична цена и при най-устойчива комбинация с други видове транспорт¹². Комисията ще бъде особено бдителна по отношение на прилагането на член 4, параграф 7. Трансгранични въпроси следва да бъдат разглеждани също в отношенията на ЕС с трети държави, включително в рамките на европейската политика за съседство и политиката на разширяване. Натискът, предизвикан от селското стопанство и защита от наводнения, може да бъде смекчен или предотвратен. Методите включват установяването на **буферни ивици**, които осигуряват биологична непрекъснатост между реките и техните брегове, и използването, когато е възможно, на **зелена инфраструктура**, като например възстановяване на крайбрежните райони, влажните зони и заливните равнини с цел задържане на водата, подкрепа на биологичното разнообразие и почвеното плодородие и предотвратяване на наводненията и сушите. Това е ценна алтернатива на класическата „сива инфраструктура“ (напр. насипи, диги и бентове). Особено внимание следва да се обърне на предотвратяване на влошаването на горните течения. Това са малки водни тела (развъдници за много видове риба), които често са застрашени, според ЕАОС, от селскостопанските работи (отводняване, насипни работи) и от пресушаване. Рибовъдните басейни също играят важна роля за задържане и събиране на вода в ландшафта и за предотвратяване на наводненията и ерозията.

С цел намиране на решение, в предложенията на Комисията за Многогодишната финансова рамка (МФР) за периода 2014—2020 г.¹³ са включени мощни инструменти за интегриране на политиката, които биха могли да повишат в голяма степен внедряването на зелена инфраструктура. Предложеното заделяне на 20 % от бюджета на ЕС за интегриране на въпросите относно климата в МФР би трябвало да увеличи подкрепата за всички мерки в областта на водите, свързани с адаптиране към изменението на климата. Елементите на приоритетните екологични площи, предвиждани от предложението на Комисията за екологизирането на **стълб I от ОСП**, като например буферните ивици, биха могли да изпълняват ролята на мерки за естествено задържане на водите (МЕЗВ) — своеобразна зелена инфраструктура. МЕЗВ биха могли също да бъдат подпомагани финансово от **кохезионните и структурните фондове** като алтернатива на „сивата инфраструктура“. Предложението за новия **Европейски фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР)** включва мерки за насърчаване на развитието на устойчива аквакултура с предоставянето на подкрепа за опазване и подобряване на околната среда, биологичното разнообразие, управлението на ландшафта и традиционните характеристики на зоните с аквакултури.

¹¹ В центъра на вниманието — водната енергия, корабоплаването и дейностите за защита от наводнения. Препоръки за по-добро интегриране на политиката“, http://circa.europa.eu/Public/irc/env/wfd/library?l=/framework_directive/thematic_documents/hydromorphology/hydromorphology/EN_1.0_&a=d

¹² Вж. например Международната конвенция за опазване на река Дунав, Съвместната декларация относно ръководните принципи за развитието на вътрешното корабоплаване и за опазване на околната среда в басейна на река Дунав, http://www.icpdr.org/main/sites/default/files/Joint_Statement_FINAL.pdf.

¹³ http://ec.europa.eu/budget/reform/commission-proposals-for-the-multiannual-financial-framework-2014-2020/index_en.htm

Необходимо е предложенията на Комисията относно МФР да бъдат подкрепени и допълнително разработени в правила за прилагане. Необходимо е държавите членки да дадат достатъчен приоритет на целите на политиката в областта на водите, когато договарят споразумения за партньорство с Комисията с цел планиране на разходите, финансирани от фондовете на ЕС.

За разширяване на зелените инфраструктури държавите членки следва да увеличат своите усилия за интегриране на политиката на национално равнище. Те следва да използват в пълна степен ПУРБ, които изискват интегриран подход към управлението на водните ресурси в различните области на политиката като селско стопанство, аквакултури, енергетика, транспорт и интегрирано управление на бедствия. Комисията предлага да разработи, в рамките на **общата стратегия за прилагане, ръководство относно мерките за естествено задържане на водите** с цел улесняване на този интегриран подход; тя ще обмисли и разработването на ръководство с цел да се гарантира подходящо ниво на опазване на водите за развъждане на черупкови организми.

Вторият най-често срещан натиск върху екологичното състояние в ЕС (в 16 държави членки) произхожда от **прекомерното водовземане**. Свръхразпределянето на вода на ползвателите в даден речен басейн, дължащо се на завишена оценка на наличните количества или на икономически или политически натиск, следва да бъде разграничено от водовземането, което е незаконно, тъй като се извършва без разрешение или в нарушение на даденото разрешение.

За решаване на проблема със **свръхразпределянето** е необходимо количественото управление на водите в много речни басейни на ЕС да се постави на много по-стабилна основа, а именно определяне на **екологичния поток**, т.е. количеството вода, което е необходимо на водната екосистема, за да продължи да се развива и да осигурява услугите, на които разчитаме. От основно значение за това е отчитането на факта, че качеството и количеството на водата са тясно свързани в концепцията за „добро състояние“. Няма обаче дефиниция на ЕС за екологичен поток, нито общо разбиране за начина, по който той би трябвало да се изчислява, въпреки че това са необходими предпоставки за последователното му прилагане. За запълването на тази празнина Комисията предлага разработването на **ръководство** в рамките на общата стратегия за прилагане на РДВ с помощта на нейния открит и включващ широко участие процес. След съгласуването на общо определение и методика за изчисление, те следва да бъдат въведени през следващия цикъл на ПУРБ, чието приемане предстои до края на 2015 г.

По въпроса за **незаконното водовземане**¹⁴, отговорност на държавите членки е да използват всички средства за прилагане на правото на ЕС и националното право, при което използването на сателитни изображения и получената от тях информация, предоставяна например от програмата за глобален мониторинг на околната среда и сигурността (ГМОСС), би могло значително да им помогне да установят площите, напоявани доста повече от разрешеното според националните разрешения или дори без разрешение. Ето защо Комисията възнамерява да работи заедно с държавите членки, които са изправени пред проблема с незаконното водовземане, с цел да предложи **услугите на ГМОСС**, при които се използва в пълна степен държаната на равнище държава членка информация за откриване на незаконно водовземане.

¹⁴ Трудно е да се получат надеждни стойности за незаконното водовземане, но според испанското Министерство на околната среда през 2006 г. в Испания е имало 510 000 незаконни кладенци (WWF, „Незаконното водоползване в Испания. Причини, последици и решения“, май 2006 г.).

Таблица 1

Действие, предлагано в рамките на Плана	Кой ще го предприеме?	В какъв срок?
Разработване, в рамките на общата стратегия за прилагане, на ръководство относно мерките за естествено задържане на водите (зелена инфраструктура).	Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	2014 г.
Екологизиране на стълб I от ОСП с цел подкрепа на мерките за естествено задържане на водите (чрез приоритетни екологични площи).	Комисията и държавите членки	от 2014 г.
Използване на структурните и кохезионните фондове и на заеми от ЕИБ с цел подкрепа на мерките за естествено задържане на водите.	Комисията, ЕИБ и държавите членки	2014—2021 г.
Разработване, в рамките на общата стратегия за прилагане, на ръководство относно екологичния поток (и сметки за водата).	Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	2014 г.
Прилагане на услугите на ГМОСС за откриване на незаконно водоземане.	Комисията и държавите членки	от 2013 г.

2.2. Химичното състояние и замърсяването на водите в ЕС — проблеми и решения

Предоставената в ПУРБ информация относно химичното състояние не е достатъчно ясна за определяне на базовата линия за 2009 г. — годината на приемане на плановете. Въпреки че през последните 30 години настъпиха подобрения в химичното качество на водните тела, положението по отношение на приоритетните вещества — които са основата за оценка на химичното състояние, въведено от РДВ — е под очакванията.

Оценката на **химичното състояние** показва, че голям дял (около 40 %) от водните тела е с **неизвестно** състояние. Мониторингът е определено недостатъчен и неадекватен в много държави членки, особено когато не се извършва мониторинг на всички приоритетни вещества, когато броят на подложените на мониторинг водни тела е много ограничен и/или когато изборът на компонент на водната среда, в който се извършва мониторинг на веществата, не е подходящ.

Изпълнението на **задълженията за мониторинг** в рамките на РДВ е от основно значение за подкрепа на стабилния процес за вземане на решения, особено поради това, че разходите за мониторинг са многократно по-ниски от цената на последиците от вземане на неподходящи решения.

Преди РДВ, ЕС решаваше важните въпроси на точковото и дифузното химично замърсяване и други видове замърсяване във водната среда чрез приемането на редица законодателни актове, в това число **Директивата за пречистването на градските отпадъчни води (Директива за ПГОВ)¹⁵, Директивата за нитратите (ДН)¹⁶, Директивата относно продуктите за растителна защита (ДПРЗ)¹⁷ и Директивата относно емисиите от промишлеността (КПКЗ-ДЕП)¹⁸**. Тези директиви защитават водните ресурси от замърсяване с хранителни вещества и/или други химикали от селското стопанство, домакинствата и промишлеността.

Въпреки че е постигнат значителен напредък в прилагането на тези директиви, не е постигнато пълно съответствие и това пречи на постигането на техните цели в областта на околната среда. Дифузното и точковото замърсяване все още представляват значителен натиск върху водната среда, съответно в около 38 % и 22 % от водните тела в ЕС. **Еутрофикацията** вследствие на прекомерно натоварване с хранителни вещества остава сериозна заплаха за доброто състояние на водите, като обогатяването с хранителни вещества се установява в около 30 % от водните тела в 17 държави членки. За борба с тези заплахи е необходимо да бъдат разширени уязвимите на нитрати зони и да бъдат засилени програмите за действие. Важно е също така да се подобрят степените на съответствие при пречистването на отпадъчните води чрез дългосрочно инвестиционно планиране и планове за изпълнение (включително фондове на ЕС и заеми от ЕИБ). Националните органи следва да гарантират, че в издаваните от тях разрешителни за емисии от промишлеността се предвиждат норми за допустими емисии (НДЕ), които са в съответствие с най-добрите налични техники (НДНТ) и в които се вземат под внимание съответните цели в областта на водите.

В законодателството на ЕС относно химикалите (REACH)¹⁹ и относно продуктите за растителна защита и биоцидите²⁰ е призната необходимостта да бъдат оценени създаваните от тях рискове за водната среда, като при необходимост бъдат наложени ограничения върху начина, по който могат да бъдат използвани, или бъде отказано разрешение за използването им въобще. При всички положения мерките нагоре по веригата следва да се смятат за мерки, които са за предпочитане пред решенията (за почистване) надолу по веригата.

¹⁵ Директива 91/271/ЕИО на Съвета за пречистването на градските отпадъчни води. ОВ L 135, 30.5.1991 г.

¹⁶ Директива 91/676/ЕИО на Съвета за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници. ОВ L 375, 31.12.1991 г.

¹⁷ Директива 91/414/ЕИО на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, ОВ L 230, 19.8.1991 г., отменена с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 309, 24.11.2009 г.

¹⁸ Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването. ОВ L 28, 29.1.2008 г., която ще бъде заменена с Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността, ОВ L 334, 17.12.2010 г.

¹⁹ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията, ОВ L 396/1, 30.12.2006 г.

²⁰ Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на биоциди, ОВ L 123, 24.4.1998 г., която ще бъде заменена с Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди, ОВ L 167, 27.6.2012 г.

В представените от Комисията предложения за реформа на ОСП **Директивата относно устойчивата употреба на пестициди**²¹ беше определена за евентуално включване в механизма за кръстосано спазване. Ефективното прилагане на тази директива би могло да допълни мерките, предприети в рамките на законодателството относно продуктите за растителна защита, и да помогне за по-нататъшното намаляване на замърсяването на водите вследствие на използването на продукти за растителна защита. За да бъде постигнато това, е важно да бъде подкрепено предложението на Комисията за включване на тази директива в кръстосаното спазване. По отношение на законодателството в областта на **фармацевтичните продукти**, има разлика между опазването на околната среда, предоставяно от законодателството относно лекарствените продукти за хуманна употреба²² и законодателството относно лекарствените продукти за ветеринарна употреба²³. И двете изискват оценка на риска за околната среда и разглеждане на необходимостта от защитни мерки за всеки отделен случай²⁴, но екологичните съображения могат да бъдат взети предвид само в разрешението за лекарствени продукти за ветеринарна употреба. Замърсяването на околната среда с фармацевтични остатъци е нововъзникващ проблем. Предстои Комисията да представи доклад относно мащаба на този проблем, заедно с оценка на това дали са необходими изменения на законодателството на ЕС относно лекарствените продукти или на други законодателни актове на ЕС²⁵. Въз основа на наличната информация, на 31 януари 2012 г. Комисията предложи изменение на Директивата относно стандартите за качество на околната среда и Рамковата директива за водите²⁶, предвиждащо, наред с другото, добавянето на 15 вещества към списъка на приоритетните вещества в рамките на посоченото законодателство, включително три фармацевтични продукта. Когато бъде прието, това изменение ще засили ролята на Рамковата директива за водите за установяване на рисковете, възникващи за водната среда или чрез нея. То ще осигури също така данни от мониторинг, които ще бъдат полезни при разработването на допълнителни мерки.

Таблица 2

Действие, предлагано в рамките на	Кой ще го	В какъв срок?
-----------------------------------	-----------	---------------

²¹ Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за създаване на рамка за действие на Общността за постигане на устойчива употреба на пестициди, ОВ L 309, 24.11.2009 г.

²² Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, ОВ L 311, 28.11.2001 г.

²³ Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти, ОВ L 311, 28.11.2001 г.

²⁴ Директива 2004/27/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за изменение на Директива 2001/83/ЕО за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствените продукти за хуманна употреба, ОВ L 136, 30.4.2004 г.

²⁵ Вж. съображение 6 от Директива 2010/84/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за изменение по отношение на фармакологичната бдителност на Директива 2001/83/ЕО за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, ОВ L 348, 31.12.2010 г., и съображение 3 от Регламент (ЕС) № 1235/2010 на Европейския парламент и на Съвета за изменение по отношение на фармакологичната бдителност за лекарствените продукти за хуманна употреба на Регламент (ЕО) № 726/2004 за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата, и на Регламент (ЕО) № 1394/2007 относно лекарствените продукти за модерна терапия, ОВ L 348, 31.12.2010 г.

²⁶ Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на директиви 2000/60/ЕО и 2008/105/ЕО по отношение на приоритетните вещества в областта на политиката за водите. COM(2011) 876, 31.1.2012 г.

Плана	предприеме?	
Рамкова директива за водите: налагане на спазването на изискванията относно докладването.	Комисията	в процес на изпълнение
Директива за нитратите: разширяване на уязвимите на нитрати зони и засилване на програмите за действие.	Държавите членки	в процес на изпълнение
Директива за пречистването на градските отпадъчни води: подобряване на степените на съответствие при пречистването на отпадъчните води чрез дългосрочно инвестиционно планиране (включително фондове на ЕС и заеми от ЕИБ).	Държавите членки (също така Комисията по отношение на фондовете на ЕС, ЕИБ по отношение на заемите)	2018 г. 2014 г.
Подготовка на планове за изпълнение	Държавите членки, Комисията	
Директива относно емисиите от промишлеността: гарантиране, че в разрешителните за емисии от промишлеността се предвиждат норми за допустими емисии (НДЕ), които са в съответствие с най-добрите налични техники (НДНТ) и в които се вземат под внимание съответните цели в областта на водите.	Държавите членки	от 2016 г.
Директива относно устойчивата употреба на пестициди: добавяне към кръстосаното спазване в рамките на ОСП.	Съветът, ЕП, Комисията	Веднага щом бъдат изпълнени условията, съдържащи се в предложението на Комисията (т.е. най-рано през 2014 г.)
Фармацевтични продукти: представяне на доклад относно фармацевтичните продукти и околната среда.	Комисията	2013 г.
Директива относно стандартите за качество на околната среда: приемане на представеното от Комисията предложение за изменения.	Съветът, ЕП	2012—2013 г.

2.3. Водната ефективност в ЕС — проблеми и решения

Устойчивото използване на водите на Европа, особено по отношение на количествените му аспекти, е истинско предизвикателство за тези, които отговарят за управлението на водите, като се имат предвид глобалните явления като изменението на климата и демографските промени. Докладът на ЕАОС относно състоянието на водите очертава тревожни тенденции, сочещи увеличаването и все по-широкото разпространение на **недостига на вода и натиска върху водните ресурси**, което се очаква да засегне през 2030 г. около половината от речните басейни в ЕС. В отговор на това, освен подобряване на разпределението на водата въз основа на екологичния поток, следва да се вземат **мерки за водна ефективност** с цел икономия на вода, а в много случаи — и на енергия.

Член 9 от РДВ изисква да се прилагат **политики на ценообразуване**, осигуряващи стимул за ефективно използване на водите. Ценообразуването е мощен инструмент за повишаване на осведомеността на потребителите и съчетава екологичните с икономическите ползи, като същевременно стимулира иновациите. **Измерването на потреблението** е предварително условие за всяка политика на стимулиращо ценообразуване. Член 9 изисква също така **възвръщаемост на разходите** (включително екологичните и суровинните разходи) за водни услуги, като се взема предвид принципът „замърсителят плаща“. Съобщението на Комисията от 2007 г. относно недостига на вода и сушите²⁷ включваше варианти, свързани с „определяне на правилната цена на водата“, „по-ефективно разпределяне на водата“ и „насърчаване на ефективните водни технологии и практики“. Тези мерки за водна ефективност се вписват в общата цел за ефективност на ресурсите на стратегията „Европа 2020“²⁸.

Както се вижда от извършения от Комисията преглед на политиката относно недостига на вода и сушите, постигнат е ограничен напредък при прилагането на инструментите на политиката, определени в съобщението от 2007 г. В прегледа се изтъква големият неизползван потенциал за мерки за водна ефективност във всички основни водоползващи сектори (селско стопанство, промишленост, разпределителни мрежи, сгради и производство на енергия). В него се посочва, че въвеждането на целите за водно счетоводство и водна ефективност на секторно равнище би осигурило солидна основа за ефективни и целенасочени мерки за опазване на водите. Оценката на ПУРБ в рамките на РДВ показва, че положението не е много по-добро и по отношение на член 9 — стимулиращото и прозрачно ценообразуване на водата не се прилага във всички държави членки и водоползващи сектори, понякога и поради липсата на измерване на потреблението. Само в 49 % от ПУРБ се планира да се промени системата за ценообразуване на водата, така че да се насърчи по-ефикасното ѝ използване, а само в 40 % от ПУРБ са включени мерки за подобряване на измерването на водопотреблението. Неопределянето на цена за такъв оскъден ресурс като водата може да се счита за вредна за околната среда субсидия. Освен това тясното тълкуване на понятието за водни услуги от някои държави членки спъва напредъка по прилагането на политиките за възстановяване на разходите извън секторите на питейната вода и

²⁷ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета — Посрещане на предизвикателствата, свързани с недостига на вода и сушите в Европейския съюз. COM(2007) 414, 18.7.2007 г.

²⁸ Пътна карта за ефективно използване на ресурсите в Европа, COM(2011) 571, 20.9.2011 г.

канализационните услуги²⁹. Това значително ограничава потенциалното въздействие на тези разпоредби на РДВ.

Като продължава **правоприлагащите действия** за гарантиране на спазването на член 9, Комисията ще се опита да улесни изпълнението чрез разработването на **ръководство** в рамките на **общата стратегия за прилагане**. Ръководството ще бъде съсредоточено върху методиката за **оценка на разходите и ползите** от мерките в областта на водите в подкрепа на икономическата ефективност и по-нататъшното прилагане на концепцията за заплащане на екосистемните услуги. Това ще помогне за идентифицирането на мерки за водна ефективност, както и за прилагането на принципа „замърсителят плаща“. Освен това наличието на политика за ценообразуване по отношение на водата се предвижда като предварително условие за получаването на финансиране за някои проекти в рамките на предложенията на Комисията за фондовете на политиката за развитие на селските райони и политиката на сближаване. Ако тези предложения бъдат подкрепени, те ще бъдат допълнителен стимул за ефективно ценообразуване по отношение на водата.

Комисията набелязва редица допълнителни действия, които биха могли да подобрят в голяма степен количественото управление на водите и водната ефективност в Европа, допринасяйки по този начин за постигането и на целите относно качеството на водите.

Първо, заедно с ЕАОС Комисията разработи **сметки за водата** на равнище речен басейн и водосборен подбасейн. Тези сметки ще трябва да бъдат допълнително уточнени с държавите членки и заинтересованите страни в контекста на общата стратегия за прилагане на РДВ, но те осигуряват „липсващото свързващо звено“ за управление на водите в много речни басейни. Сметките за водата показват на отговарящите за управлението на водите какво количество вода се влива и изтича от даден речен басейн и колко вода може реално да се очаква да бъде налична, преди да се извърши разпределението. Чрез сметките за водата се запълва една празнина, като се обединяват познания, които досега бяха налични само в разпръснат и откъслечен вид. Ако се прилагат в широк мащаб, те биха могли да допринесат много за решаване на проблемите, свързани с недостига на вода, например чрез по-добро анализиране на структурните и епизодичните категории на натиск върху водните ресурси и по-добро разбиране на показателите за водните ресурси. Сметките за водата са тясно свързани с определянето на екологичния поток, тъй като те трябва да гарантират зачитане на потребностите на природата и запазване на водните баланси в даден речен басейн в границите на устойчивостта. Сметките за водата обаче не са достатъчни, тъй като информацията, която те предоставят, е само основа за действие.

Второ, с цел да се подобри ефективността на използването на водата, от страна на басейновите дирекции следва да бъдат разработени **цели за водна ефективност** за речните басейни, в които има — или се прогнозира да има — натиск върху водните ресурси, въз основа на **показатели за натиск върху водните ресурси**, разработени в процеса на общата стратегия за прилагане и прилагани на равнище речен басейн. Тези цели следва да бъдат насочени към всички основни водоползващи сектори (промишленост, производство на енергия, селско стопанство, домакинства и др.) и следва да бъдат тясно свързани с целта за добро състояние. Те, заедно с гореспоменатото стимулиращо ценообразуване по отношение на водата, следва да се

²⁹ В резултат на жалба Комисията започна процедури за нарушение срещу девет държави членки поради тясното тълкуване от тяхна страна на понятието за водни услуги.

използват, за да се избегне евентуалният „**ефект на бумеранга**“ (подобренията на водната ефективност увеличават, вместо да намаляват използването и потреблението на вода). Те биха могли да станат част от процеса на разпределение на водата и определянето на цели в ПУРБ. Това може да доведе до икономии на вода и енергия, които оказват благоприятно въздействие върху водните екосистеми, ограничават разходите и намаляват емисиите на парникови газове. За да се гарантира последователност и съпоставимост, Комисията предлага да разработи **обща за ЕС методика** за определяне на цели за водна ефективност, която да бъде съгласувана в рамките на процеса на общата стратегия за прилагане.

Трето, с цел да се насърчи водната ефективност в сградния сектор Комисията анализира наличните възможности и взе решение да разработи доброволни критерии за екомаркировка на ЕС и за екологосъобразни обществени поръчки³⁰ за основните свързани с водата продукти и да включи **свързани с водата** продукти в работния план по **екопроектиране**, в обхвата, посочен в същия план³¹. Този вариант предлага няколко предимства: той е неусложнен за потребителите, които в бъдеще ще откриват на пазара само по-ефективни устройства, свързани с водата, и ясно етикетирани продукти в зависимост от ефективността им; той се основава на постепенен подход, тъй като не изисква модернизиране на съществуващите сгради, а постепенна подмяна на старите продукти на пазара с по-ефективни продукти; той ще доведе до значителни икономии на енергия, тъй като голяма част от потребяваната от домакинствата вода се загрява. Според приблизителни оценки икономии на енергия от крановете и душозетите се равняват на 10,75 млн. тона нефтен еквивалент през 2020 г. и почти двойно по-голяма стойност през 2030 г. Тези икономии се равняват на около 3,5 % от общото енергопотребление в жилищни сгради в ЕС-27 или около 1 % от общото енергопотребление в ЕС-27.

Четвърто, в областта на селското стопанство представените от Комисията предложения за **реформа на ОСП**, които са в процес на обсъждане, предвиждат (по стълб II за развитие на селските райони) възможности за финансиране с цел подобряване на **ефективността на напояване** по начини, които са в съответствие с целите на РДВ и предотвратяват „**ефекта на бумеранга**“. Те включват минимално намаляване на водоползването. Очаква се тези мерки да бъдат подкрепени в окончателно съгласуваните текстове относно ОСП. Това е важно, тъй като селското стопанство е потребител на 24 % от добитите количества вода в Европа и — макар че това може да не изглежда много в сравнение с 44-те процента, които се добиват за използване като охлаждаща вода в енергопроизводството — нейното въздействие върху запасите е много по-голямо. В енергопроизводството почти цялото количество охлаждаща вода се връща във водното тяло, а в селското стопанство често пъти е само една трета³².

Пето, по отношение на проблема с **течовите от водоразпределителните мрежи**, Комисията счита, че той може да бъде решен само като се разглежда всеки случай

³⁰ Екомаркировка на ЕС, <http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/>; екологосъобразни обществени поръчки в ЕС, http://ec.europa.eu/environment/gpp/index_en.htm.

³¹ Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението, ОВ L 285, 31.10.2009 г.; Директива 2010/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно посочването на консумацията на енергия и на други ресурси от продукти, свързани с енергопотреблението, върху етикети и в стандартна информация за продуктите, ОВ L 153, 18.6.2010 г.

³² <http://www.eea.europa.eu/articles/the-water-we-eat>.

поотделно, за да се оценят екологичните и икономическите ползи от намаляването на нивата на течовете. Положението силно се различава между държавите членки, както и в самите тях, като процентът на течовете може да бъде от 7 % до 50 % или дори повече. Комисията ще работи заедно с водния отрасъл на ЕС с цел да се ускори развитието и разпространението на **най-добри практики** относно устойчивите икономически нива на течове (Sustainable Economic Leakage Levels (SELL)), а в по-широк смисъл — и на стратегическа визия за бъдещето на водната инфраструктура, която да ѝ помогне да се адаптира към изменението на климата в един свят на все по-оскъдни ресурси.

Накрая, **търговията във водния сектор** е друг инструмент, използван предимно извън ЕС, който може да помогне за подобряване на водната ефективност и за преодоляване на натиска върху водните ресурси, ако се въведе устойчива обща горна граница за водоползване. Търговията във водния сектор е свързана със сравнително високи административни разходи и по принцип има смисъл само между водоползвателите в определен речен басейн. Въпреки че не би било полезно да се създаде такава система на равнището на ЕС, Комисията предлага да се разработи **ръководство в рамките на общата стратегия за прилагане**, за да се спомогне за развитието на търговия във водния сектор в държавите членки, които решат да я прилагат.

Таблица 3

Действие, предлагано в рамките на Плана	Кой ще го предприеме?	В какъв срок?
<p>налагане на спазването на задълженията за ценообразуване по отношение на водата/възвръщаемост на разходите съгласно Рамковата директива за водите, включително измерване на потреблението, където е приложимо</p> <p>Въвеждане на ценообразуването по отношение на водата/възвръщаемостта на разходите като предварително условие в рамките на фондовете на политиката за развитие на селските райони и политиката на сближаване.</p>	<p>Комисията</p> <p>Съветът, ЕП и Комисията</p>	<p>в процес на изпълнение</p> <p>от 2014 г.</p>
Разработване, в рамките на общата стратегия за прилагане, на ръководство относно схемите за търговия и относно оценката на разходите и ползите	Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	2014 г.
Въвеждане на намалението на водоползването като предварително условие за някои проекти за напояване в рамките на развитието на селските райони.	Съветът, ЕП и Комисията	от 2014 г.
Разработване, в рамките на общата стратегия за прилагане, на ръководство относно сметките за водата (и	Комисията, държавите членки и заинтересованите	2014 г.

екологичния поток).	страни	
Разработване, в рамките на общата стратегия за прилагане, на ръководство относно определянето на целите.	Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	2014 г.
Включване на свързани с водата продукти в работния план по екопроектиране	Комисията	2012 г.
Разработване на доброволни критерии за екомаркировка на ЕС и за екологосъобразни обществени поръчки		2013 г.
Разпространяване на най-добри практики/инструменти за постигане на устойчиво икономическо ниво на течове.	Комисията, държавите членки и водния отрасъл	2013 г.

2.4. Уязвимостта на водите в ЕС — проблеми и решения

Данните от оценката на въздействието към Плана показват възходящи тенденции към безводие и свързани с наводненията загуби в Европа през последните десетилетия. Това подчертава необходимостта от подобряване на устойчивостта на водната екосистема за адаптиране към променящия се климат, който има вероятност да доведе и до допълнителен натиск, като например по-висока температура на водата и инвазивни видове. Същевременно е необходимо да се обмислят мерки, основаващи се на интегриран подход за управление на бедствия и специално насочени към справяне с последиците от екстремните явления като суши и наводнения, чиято честота, интензивност и екологични и икономически щети изглежда са се увеличили през последните тридесет години.

Директивата на ЕС за наводненията изисква разработването на планове за управление на риска от наводнения (ПУРН) до 2015 г., които трябва да бъдат напълно съгласувани с втория цикъл на ПУРБ, предвидени също за 2015 г. ПУРН следва също така да бъдат взети предвид при разработването на междусекторни планове за управление на риска, обхващащи множество опасности. Това би трябвало да доведе до по-добро земеползване и пространствено планиране, с надлежно отчитане на изменението на климата, устойчивостта срещу бедствия и нуждите на адаптирането.³³

Сред мерките, които могат да допринесат в голяма степен за ограничаване на отрицателните последици от наводненията и сушите, е **зелената инфраструктура**, и по-специално **мерките за естествено задържане на водите**. Те включват възстановяване на заливните равнини и влажните зони, които могат да поемат вода в периоди на обилни — или свръхобилни — валежи, за да бъде използвана в периоди на недостиг. Зелената инфраструктура може да спомогне да се гарантира предоставянето

³³ Комисията разработи европейска система за осведоменост във връзка с наводненията — ефективен инструмент за повишаване на готовността при транснационални наводнения в Европа — която беше приета като част от услугата за управление на извънредни ситуации на програмата ГМОСС (GIO EMS).

на екосистемни услуги в съответствие със стратегията на ЕС за биологичното разнообразие³⁴. Намаляването на запечатването на почвата е друга мярка, която може да намали рисковете от наводнения³⁵. Тези мерки трябва да бъдат включени едновременно в ПУРБ и ПУРН и, както вече бе посочено, следва да се превърнат в приоритет за финансиране в рамките на **ОСП, кохезионните и структурните фондове**.

Съобщението на Комисията от 2007 г. относно недостига на вода и сушите включваше, освен посочените по-горе варианти за водна ефективност, предложение за „разглеждане на нова инфраструктура за доставяне на вода“. Комисията предложи също йерархизация на възможните решения за справяне с проблема с водата, съгласно която допълнителни варианти за водоснабдяване (напр. обезсоляване) се разглеждат само след като са изчерпани всички други подобрения на ефективността от страна на търсенето. Това следва да се основава на анализ на разходите и ползите.

По време на консултациите, проведени със заинтересованите страни във връзка с изготвянето на Плана, възникна един алтернативен вариант за водоснабдяване — **повторното използване на водата за напояване или промишлени цели** — като въпрос, на който ЕС трябва да обърне внимание. Смята се, че повторното използване на водата (напр. от инсталации за пречистване на отпадъчни води или промишлени инсталации) оказва по-слабо въздействие върху околната среда от други алтернативни източници на водоснабдяване (напр. прехвърляне на водни маси или обезсоляване), но то се използва само в ограничена степен в ЕС. Това изглежда се дължи на липсата на общи стандарти на ЕС в областта на околната среда/здравеопазването по отношение на повторно използваната вода и потенциалните пречки пред свободното движение на селскостопански продукти, напоявани с повторно използвана вода. Комисията ще потърси **най-подходящия инструмент на равнище ЕС** за насърчаване на повторното използване на водата, включително регламент за установяване на общи стандарти. През 2015 г. тя ще представи предложение (при подходяща оценка на въздействието), за да се гарантира поддържането на високо равнище на опазване на общественото здраве и околната среда в ЕС.

По отношение на сушите Комисията ще продължи да развива **Европейската обсерватория за сушите**, която да действа като система за ранно предупреждение с цел повишаване на готовността на държавите членки и на заинтересованите страни. Комисията ще налага също така спазването на съответните изисквания на РДВ и — чрез своята обратна информация относно първия цикъл на ПУРБ — ще насърчава държавите членки да интегрират по-добре управлението на риска от суши и аспектите на изменението на климата в своите бъдещи ПУРБ, както и при разработването на междусекторни планове за управление на риска, обхващащи множество опасности.

Таблица 4

Действие, предлагано в рамките на Плана	Кой ще го предприеме?	В какъв срок?
---	-----------------------	---------------

³⁴ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Икономическия и социален комитет и до Комитета на регионите. Нашата застраховка живот, нашият природен капитал: стратегия на ЕС за биологичното разнообразие до 2020 г. COM(2011) 244, 3.5.2011 г.

³⁵ Работен документ на службите на Комисията „Насоки относно най-добрите практики за ограничаване, смекчаване или компенсирание на запечатването на почвата“, SWD(2012) 101 final/2, 15.5.2012 г.

Разработване, в рамките на общата стратегия за прилагане, на ръководство относно мерките за естествено задържане на водите (зелена инфраструктура).	Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	2014 г.
Екологизиране на стълб I от ОСП с цел подкрепа на мерките за естествено задържане на водите (чрез приоритетни екологични площи).	Комисията и държавите членки	от 2014 г.
Използване на структурните и кохезионните фондове и на заеми от ЕИБ с цел подкрепа на мерките за естествено задържане на водите.	Комисията, ЕИБ и държавите членки	2014—2021 г.
Налагане на спазването на изискванията на РДВ по отношение на управлението на риска от суши.	Комисията	в процес на изпълнение
Разработване на планове за управление на риска от наводнения	Държавите членки	2015 г.
Предлагане на (регулаторен) инструмент относно стандартите за повторно използване на водата.	Комисията	2015 г.
Доразвиване на Европейската обсерватория за сушите.	Комисията	2013—2014 г.

2.5. Междусекторни решения

Комисията набелязва редица междусекторни варианти за подпомагане на целите на политиката на ЕС в областта на водите.

Стартираните по-рано тази година **партньорства за иновации** в сферата на водите и на селскостопанската производителност и устойчивост³⁶ ще помогнат за намиране на решения на свързаните с водата предизвикателства в градски, промишлени и селскостопански условия. Това ще намери израз както в екологични цели, така и в пазарни възможности. Налице е бързо разрастващ се световен пазар на водата, който се очаква да достигне 1 трилион EUR до 2020 г. Увеличение с 1 % на темповете на растеж на водната индустрия в Европа може да създаде между 10 000 и 20 000 нови работни места. Като се възползва от нови и значителни пазарни възможности, Европа може все повече да се превърща в световен пазарен лидер в иновациите и технологиите, свързани с водите. Партньорствата за иновации ще се опитат да улеснят връзките между

³⁶ Съобщение на Комисията относно Европейското партньорство за иновации в сферата на водите, COM(2012) 216 final, 10.5.2012 г. Съобщение на Комисията относно Европейското партньорство за иновации „Селскостопанска производителност и устойчивост“, COM(2012) 79 final, 29.2.2012 г.

търсенето и предлагането на новаторски решения и да разпространяват изпитани решения, например чрез създаването на електронен „пазар“ и на специфични мрежи.

Останалите междусекторни варианти могат в общи линии да бъдат обобщени в следните две области: подобряване на **базата от знания** и **подобряване на управлението**.

По отношение на базата от знания **Европейската информационна система за водите (ЕИСВ)** вече събира внушително количество информация от целия ЕС относно състоянието на водите и политиката във водния сектор. Въпреки това все още има празнини. Често информацията е разпръсната и не е лесно достъпна на различните равнища на вземане на решения. Комисията предлага да се развие този инструмент, за да се гарантира, чрез последователните планове за неговото изпълнение, **пълната му оперативна съвместимост** с информационните системи, използвани на равнището на държавите членки и на европейско равнище, с оглед подобряване на нашето разбиране за водните екосистеми. От полза за базата знания ще бъде по-специално разработването и въвеждането на Инфраструктурата за пространствена информация в Европейската общност INSPIRE³⁷, Общата информационна система за околната среда SEIS³⁸ и Глобалния мониторинг на околната среда и сигурността ГМОСС, както и научноизследователската работа, провеждана понастоящем в областта на водите в рамките на 7^{та} рамкова програма за научни изследвания, и тази, която ще се провежда в рамките на „Хоризонт 2020“³⁹. По отношение на статистиката за водите Комисията ще предложи **регламентите относно сметките за околната среда и относно статистиката**⁴⁰ да включват изискванията за информация, които са най-полезни за нуждите на политиката в областта на водите. В тясно сътрудничество с държавите членки Комисията ще се стреми също така към **по-нататъшно хармонизиране на циклите на докладване** в рамките на законодателството в областта на водите, за да се намали административната тежест, като предложи по-нататъшна интеграция и, когато е необходимо, целенасочени изменения на съответното законодателство (РДВ, ДН, ПГОВ).

Комисията ще продължи да подкрепя работата за подобряване на **връзката наука — политика** и за по-нататъшното развитие на прототипа на **водно-икономическия модел**, създаден от Съвместния изследователски център (JRC) като основа на оценката на въздействието на Плана. Това ще помогне и за оценка на разходите и ползите при референтните сценарии и изготвените от държавите членки програми от мерки, в координация с други инструменти на национално равнище и/или на равнище речен басейн.

По отношение на управлението Комисията предлага, в рамките на общата стратегия за прилагане, да се създаде опростена и доброволна **система за партньорска оценка**, чрез която областните органи за управление на речния басейн биха могли да представят своите проекти на ПУРБ за преглед от други областни органи в същата държава членка или в други държави членки. Очаква се това да спомогне за взаимното обучение и да подобри качеството на плановете и тяхното съответствие с изискванията на РДВ. Въз основа на своята оценка на първия цикъл от ПУРБ Комисията може да помогне да се

³⁷ Вж. <http://inspire.jrc.ec.europa.eu/>.

³⁸ Вж. <http://ec.europa.eu/environment/seis/>.

³⁹ Вж. http://ec.europa.eu/research/horizon2020/index_en.cfm.

⁴⁰ Регламент (ЕС) № 691/2011 на Европейския парламент и на Съвета относно европейските икономически сметки за околната среда, ОВ L 192, 22.7.2011 г.

установи кои от областните органи за управление на речните басейни биха имали най-голяма полза от такъв обмен.

Като част от реформата на ОСП Комисията предложи да се въведат **специфични изисквания от РДВ в механизма за кръстосано спазване в рамките на ОСП**. Подробностите по това предложение трябва да бъдат определени в делегирани актове, но ако то се запази, би могло да даде силен стимул за изпълнение на изискванията на РДВ на равнище земеделско стопанство, като например разрешителни за водовземане и събиране на вода, преодолявайки по този начин значителния натиск от селското стопанство върху водната околна среда.

Като част от последващите действия във връзка с неотдавнашното съобщение на Комисията относно прилагането на мерките на ЕС в областта на околната среда⁴¹, понастоящем Комисията работи по **засилване на изискванията относно инспекциите и надзора**, приложими към целия корпус на правото на ЕС в областта на околната среда. Водният сектор е една от ключовите области, на които трябва да се обърне внимание. Комисията ще проучи също как по-тясното сътрудничество с държавите членки, посредством партньорски споразумения за прилагане, би могло да подобри бъдещото спазване на изискванията по въпроси като свръхразпределянето или незаконното водовземане.

Както се изтъква в представената от Комисията пътна карта за ефективно използване на ресурсите в Европа, водата е оскъден ресурс, чието ефективно използване ще донесе значителни икономически ползи за редица икономически сектори. Поради това Комисията ще разгледа свързаните с водите аспекти в **годишния обзор на растежа**, както и **специфични за всяка държава препоръки**, когато е приложимо, за отделни държави членки в рамките на процеса на **Европейския семестър**. По отношение на трети държави Комисията ще работи в контекста на процеса на присъединяване и на структурираните диалози, провеждани със съседите на ЕС.

Накрая, Комисията подкрепя използването на **средства за повишаване на осведомеността** като комуникационни кампании⁴², схеми за сертифициране⁴³ и показател за водния отпечатък⁴⁴, за да бъдат дадени на водоползвателите стимули да направят устойчив избор.

Планът се стреми към постигането на широкообхватно подобрение на водните екосистеми, което ще има положителен принос за постигане на целта на стратегията на ЕС за биологичното разнообразие — спиране на загубата на биологично разнообразие и влошаването на услугите от екосистемите в ЕС до 2020 г. и възстановяването им, доколкото това е възможно. Той ще ускори работата за повишаване на устойчивостта към бедствия⁴⁵ и за адаптиране към изменението на климата⁴⁶ и ще постигне основната цел по отношение на водите, съдържаща се в пътната карта на ЕС за ефективно използване на ресурсите. Тъй като натискът на сушата влияе до голяма степен и върху

⁴¹ Съобщение на Комисията относно подобряване на резултатите от мерките на ЕС в областта на околната среда: изграждане на доверие чрез повишаване на познанията и готовността за реакция, COM(2012)95 final, 7.3.2012 г.

⁴² Вж. комуникационната кампания „Generation Awake“, <http://www.generationawake.eu/bg>.

⁴³ Вж. European Water Stewardship, <http://www.ewp.eu/activities/water-stewardship/>.

⁴⁴ Вж. ISO, http://www.iso.org/iso/catalogue_detail?csnumber=43263.

⁴⁵ Съобщение на Комисията относно Подход на Общността за превенция на природни и причинени от човека бедствия, COM (2009) 82 окончателен.

⁴⁶ Комисията работи по разработването до 2013 г. на интегрирана стратегия на ЕС за адаптиране.

състоянието на морската среда, Планът ще допринесе за постигане на добро екологично състояние съгласно Рамковата директива за морска стратегия⁴⁷, при условие че е налице адекватна координация с програмите от мерки, които трябва да бъдат създадени до 2015 г. в рамките на морските стратегии.

По отношение на трансграничните водни обекти Комисията ще продължи работата си, насочена към насърчаване на държавите кандидатки и съседните държави да приведат законодателството си в съответствие с достиженията на правото на ЕС в областта на околната среда и към предоставяне на техническа помощ на държавите.

Таблица 5

Действие, предлагано в рамките на Плана	Кой ще го предприеме?	В какъв срок?
Осъществяване на партньорствата за иновации в сферата на водите и на селскостопанската производителност и устойчивост	Комисията и заинтересованите страни	от 2013 г.
Модернизиране на ЕИСВ.	ЕАОС, Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	2015 г.
Рационализиране на изискванията относно докладването и статистиката.	ЕАОС, Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	2014 г.
Завършване на водно-икономическия модел.	ЕАОС, Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	2013 г.
Продължаване, в рамките на общата стратегия за прилагане, на работата по отношение на връзката наука — политика.	ЕАОС, Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	в процес на изпълнение
Създаване и използване на система за партньорска оценка на ПУРБ в рамките на общата стратегия за прилагане.	Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	2013—2016 г.
Добавяне на изисквания от Рамковата директива за водите към кръстосаното спазване в рамките на ОСП.	Съветът, ЕП и Комисията	Веднага щом бъдат изпълнени условията, съдържащи се в

⁴⁷

Директива 2008/56/ЕО за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда, ОВ L 164, 25.6.2008 г.

		предложението на Комисията (т.е. най-рано през 2014 г.)
Засилване на изискванията относно инспекциите и надзора.	Комисията	2013 г.
Разглеждане на специфични за всяка държава препоръки относно водите в рамките на процеса на Европейския семестър.	Комисията, Европейският съвет	2013 г.
Подкрепа на средствата за повишаване на осведомеността по отношение на потреблението на вода (например доброволни схеми за етикетирание и сертифициране).	Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	в процес на изпълнение

2.6. Глобални аспекти

Основно внимание в Плана е отделено на водите в Европа. Водата е местен проблем, но също и глобален проблем, тясно свързан с много въпроси като продоволствената сигурност, опустиняването, изменението на климата, въздействието на природните и причинените от човека бедствия и т.н., като всички те имат значителни икономически, социални и свързани със сигурността измерения. ЕС участва в много от тези области в резултат на ангажиментите си по „Програма 21“, трите конвенции от Рио (относно опустиняването, изменението на климата и биологичното разнообразие), целите на хилядолетието за развитие (MDG) по отношение на водата, плана за изпълнение от Йоханесбург, както и най-неотдавнашната конференция „Рио+20“. Този ангажимент ще продължи да бъде голям приоритет за ЕС.

През 2011 г. светът изпълни целта от MDG за 2015 г., а именно да се намали наполовина делът на хората, които нямат устойчив достъп до безопасна питейна вода, но много държави от Африка все още изостават по отношение на достъпа до вода. Светът е все още далеч от постигането на целта от MDG за достъп до канализация, тъй като понастоящем 2,5 милиарда души нямат достъп до подобрена канализационна структура.

Демографският ръст и конкуриращите се потребности на водоползвателите ще доведат до увеличаване на потребностите от вода в световен мащаб с 35—60 % до 2025 г. До 2050 г. те могат да нараснат дори двойно⁴⁸. Тези тенденции ще бъдат засилени от изменението на климата, със сериозни последствия за продоволствената сигурност.

Като се има предвид новата ориентация на политиката на ЕС за развитие⁴⁹ и приоритетите и стратегиите на развиващите се страни и региони партньори,

⁴⁸ Европейски доклад за развитието за 2011 и 2012 г., http://ec.europa.eu/europeaid/what/development-policies/research-development/erd-2011-2012_en.htm.

⁴⁹ Програма за промяна — COM (2011) 637 окончателен, приета на 13 октомври 2011 г.

управлението на водите в контекста на сътрудничеството на ЕС за развитие следва да бъде съсредоточено върху следните аспекти:

- **Достъп до безопасна питейна вода и основни канализационни услуги**, който беше обявен за право на човека от Организацията на обединените нации през 2010 г. и беше потвърден с декларацията на „Рио+20“ през 2012 г.⁵⁰.
- **Вода за икономическия растеж и устойчивото развитие.** ЕС ще обърне особено внимание на разпределението и използването на водата в икономическите сектори, на устойчивото селско стопанство и на връзката вода—селско стопанство—енергетика—околна среда.
- **Управление на водите:** Ефективната институционална рамка, водеща до добро управление на водите на равнище речен басейн, е от ключово значение за изпълнение на ангажимента от декларацията на „Рио+20“ за „значително подобряване на прилагането на интегрирано управление на водните ресурси (ИУВР) на всички равнища според случая“. Адекватното управление и устойчивото управление на водите на регионално и трансгранично равнище допринасят също така за осигуряване на мир и политическа стабилност чрез връзката между водата и сигурността.

Ще бъдат необходими също координационни механизми между партньорите от ЕС и регионите партньори, които биха могли да се основават на инициативата на ЕС за водите (ИЕСВ).

Подкрепата от ЕС за държавите и регионите партньори следва да се опира на опита и знанията, придобити при управлението на водите в ЕС, особено при прилагането на РДВ. Европейското партньорство за иновации в сферата на водите също би могло да предоставя и разпространява новаторски решения за свързаните с водата предизвикателства, пред които са изправени развиващите се страни.

Водата, която се влага в търгуваните селскостопански и промишлени продукти от развиващите се страни, трябва да се взема под внимание в плановете за управление на водите на държавите партньори, както и в политиките на ЕС. В това отношение ЕС следва да подкрепя развитието на устойчиво управление на водите в страните износители, например чрез повишаване на водната ефективност и подобряване на избора на земеделски култури и други продукти в рамките на политиката на ЕС за развитие.

Таблица 6

Действие, предлагано в рамките на Плана	Кой ще го предприеме?	В какъв срок?
Подкрепа на достъпа до безопасна питейна вода и основни канализационни услуги.	Комисията, държавите членки и заинтересованите страни	В процес на изпълнение и от 2014 г.
Подкрепа на интегрираното устойчиво	Комисията,	В процес на

⁵⁰ Вж. <http://www.uncsd2012.org/index.html>.

управление на водните ресурси.	държавите членки и заинтересованите страни	изпълнение и от 2014 г.
--------------------------------	--	-------------------------

3. ЗАКЛЮЧЕНИЯ И ПЕРСПЕКТИВИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПОЛИТИКАТА НА ЕС В ОБЛАСТТА НА ВОДИТЕ

Планът определя ключови действия, които трябва да бъдат предприети от отговарящите за управлението на водите и създателите на политики, за да се отговори на предизвикателствата пред водната среда.

Държавите членки могат и трябва да подобрят прилагането на РДВ и да намалят хидроморфологичния натиск в нашите речни басейни, като възстановят непрекъснатостта на реките, например чрез използването на зелена инфраструктура. Това може също да намали и уязвимостта на ЕС от наводнения и суши. В рамките на ОСП и на кохезионните и структурните фондове има възможност за финансиране на внедряването на зелена инфраструктура, особено ако бъдат подкрепени настоящите предложения на Комисията относно МФР. В подкрепа на тази цел би могло да бъде разработено и ръководство в рамките на общата стратегия за прилагане.

Свърхразпределянето на вода трябва да се коригира и трябва да се зачитат потребностите на природата, а именно екологичният поток. В рамките на процеса на общата стратегия за прилагане Комисията ще работи за създаването на общо разбиране на това понятие и начините за изчисляването му. По време на работата върху Плана Комисията разработи заедно с ЕАОС и сметки за водата, които ще позволят на отговарящите за управлението на водите да имат по-реална представа за наличието на вода на равнището на речния басейн или водосборния подбасейн. След като бъдат уточнени в процеса на общата стратегия за прилагане, тези инструменти ще дадат възможност за много по-добро разпределяне на водата.

Замърсяването от дифузни и точкови източници продължава да застрашава състоянието на водите в ЕС, въпреки постигнатия напредък в рамките на законодателството относно нитратите, пречистването на отпадъчните води, емисиите от промишлеността, приоритетните вещества и продуктите за растителна защита. Необходимо е по-пълно прилагане на това законодателство и Комисията ще продължи своите правоприлагащи действия. Налице е финансова подкрепа от страна на ЕС, но тя може само да допълва, а не да замества дългосрочните инвестиционни планове на държавите членки и частния сектор в тези области.

Водната ефективност може да спомогне за намаляване на проблемите, свързани с недостига на вода и натиска върху водните ресурси. Ценообразуването по отношение на водата въз основа на обемно измерване на водопотреблението е мощен инструмент за повишаване на водната ефективност, но независимо от правните изисквания съгласно РДВ, то не се използва в пълна степен. Комисията ще продължи да налага спазването на изискванията, като същевременно работи в рамките на общата стратегия за прилагане с цел усъвършенстване на методиката за адекватна възвръщаемост на разходите, включваща екологичните разходи. Освен това Комисията предлага в рамките на общата стратегия за прилагане да се разработи обща методика по отношение на целите за водна ефективност, които да бъдат интегрирани в ПУРБ,

където е приложимо. Подобряването на водната ефективност е особено спешно в определени сектори. В областта на селското стопанство предложението на Комисията относно стълб II (развитие на селските райони) на ОСП предвижда подкрепа за подобряване на ефективността на напояване, ако се намали използването на вода. По отношение на сградите Комисията предлага да бъдат включени свързаните с водата продукти в работния план по екопроектиране, в обхвата, посочен в същия план — икономически ефективно решение, което би могло да осигури големи съпътстващи ползи за намаляване на необходимата енергия.

Комисията ще обмисли разработването на регулаторен инструмент за определяне на общи за ЕС стандарти за повторно използване на водата, като по този начин се премахнат пречките пред широкото използване на този алтернативен източник на водоснабдяване. Това ще спомогне за облекчаване на недостига на вода и намаляване на уязвимостта.

Редица междусекторни инструменти ще подкрепят прилагането на мерките, планирани в Плана. Партньорствата за иновации в сферата на водите и на селскостопанската производителност и устойчивост ще подкрепят изпитването и разпространението на новаторски решения, като помагат да се постигне съответствие между търсенето и предлагането на иновации. Разработеният от JRC водно-икономически модел ще помогне на отговарящите за управлението на водите да оценят икономическата ефективност на мерките, включени в техните ПУРБ. Развитие на Европейската информационна система за водите и повишаването на оперативната ѝ съвместимост ще улесни достъпа на отговорните лица до информация от съществено значение. Ще има система за партньорска оценка, за да се улесни взаимното обучение при разработването на ПУРБ. Ако настоящото предложение на Комисията относно ОСП получи одобрение, добавянето на специфични изисквания от РДВ към механизма за кръстосано спазване ще осигури силни стимули за спазване на тези изисквания. Накрая, като част от процеса на Европейския семестър Комисията може да отправи специфични за всяка държава препоръки към държавите членки за идентифициране на мерки от взаимна полза за икономиката и водната среда.

В края на настоящите преговори по МФР Комисията ще направи равностойка на резултата от тях и, ако се окаже необходимо за постигане на целите на политиката в областта на водите, ще направи допълнителни законодателни предложения по целесъобразност, например относно измерването на потреблението, ЕМЗВ и целите за водна ефективност.

Изпълнението и наблюдението на съдържащите се в Плана предложения ще се основават, когато е приложимо, на общата стратегия за прилагане на РДВ, в рамките на която Комисията ще ги представи и следи. Комисията ще разработи и редовно ще актуализира сравнителен преглед за проверка на напредъка по прилагането. РДВ трябва да бъде преразгледана и евентуално изменена до 2019 г. При подготовката на този преглед Комисията ще направи равностойка на изпълнението на всички аспекти от Плана и при необходимост ще предложи изменения на директивата, за да се улесни постигането на нейните цели. С тези изменения някои от съдържащите се в Плана незадължителни предложения биха могли да се превърнат в правно обвързващи изисквания, ако доброволният подход се окаже недостатъчен.

В Плана ясно са определени целта и пътят за развитие на политиката на ЕС в областта на водите. Осъществяването им е въпрос на политическа воля и ангажираност на заинтересованите страни през идните години.

Таблица 7 по-долу представя обзор на включените в Плана предложения за мерки, описани в настоящия документ, и графици за изпълнението им

Конкретни цели на Плана	Как да ги постигнем?			
	Доброволен подход	Регламентирани	Обвързаност условия	Приоритет за финансиране
Стимулиращо ефективността ценообразуване по отношение на водата	Ръководство в рамките на общата стратегия за прилагане относно схемите за търговия до 2014 г.	Прилагане на член 9 от РДВ (в процес на изпълнение)	Предварителни условия в рамките на фондовете на политиката за развитие на селските райони и политиката на сближаване от 2014 г.	
Внедряване на измерването на потреблението		Прилагане на член 9 от РДВ (в процес на изпълнение)		
Намаляване на използването на вода в селското стопанство			Предварително условие за някои проекти за напояване в рамките на развитието на селските райони от 2014 г.	
Намаляване на незаконното водоземане/събиране на вода	Прилагане на ГМОСС от 2013 г.	Евентуална инициатива на ЕС относно инспекциите през 2013 г.	Кръстосано спазване в рамките на ОСП веднага щом бъдат изпълнени условията, съдържащи се в предложението на Комисията (т.е. най-рано през 2014 г.)	
Осведоменост по отношение на потреблението на вода (напр. вложена в стоки, търгувани в световен мащаб)	Подкрепа на доброволните схеми за етикетирани и сертифицирани			
Максимално използване на мерките за естествено задържане на водите (зелена инфраструктура)	Ръководство в рамките на общата стратегия за прилагане до 2014 г.		Екологизиране на стълб I от ОСП (приоритетни екологични площи) от 2014 г.	Структурни и кохезионни фондове и заеми от ЕИБ (2014—2021 г.)
Ефективни водни уреди в сградите	Критерии за екомаркировка на ЕС и за екологосъобразни обществени поръчки 2013 г.	Работен план по екопроектиране през 2012 г.		

	Как да ги постигнем?			
Конкретни цели на Плана	Доброволен подход	Регламентирани	Обвързаност условия	Приоритет за финансиране
Намаляване на течовете	Най-добри практики/инструменти относно устойчивите икономически нива на течове (SELL) през 2013 г.			Структурни и кохезионни фондове и заеми от ЕИБ (2014—2021 г.)
Максимално повторно използване на водата		Евентуален регламент през 2015 г.		Структурни и кохезионни фондове и заеми от ЕИБ (2014—2021 г.)
Подобряване на управлението	Партньорска оценка на ПУРБ (2013—2016 г.)			
Прилагане на сметки за водата Прилагане на екологичния поток Прилагане на определянето на цели	Ръководство в рамките на общата стратегия за прилагане относно сметките за водата/екологичните потоци до 2014 г. Ръководство в рамките на общата стратегия за прилагане относно определянето на цели до 2014 г.			
Намаляване на риска от наводнения	Чрез зелени инфраструктури (вж. по-горе) Европейска система за осведоменост във връзка с наводненията	Планове за управление на риска от наводнения до 2015 г.		
Намаляване на риска от суши	Чрез зелени инфраструктури (вж. по-горе) Европейска обсерватория за сухите през 2013—2014 г.	Налагане на спазването на изискванията на РДВ (в процес на изпълнение)		

	Как да ги постигнем?			
Конкретни цели на Плана	Доброволен подход	Регламентиране	Обвързаност условия	с Приоритет за финансиране
По-добро изчисляване на разходите и ползите	Ръководство в рамките на общата стратегия за прилагане до 2014 г.			
По-добра база от знания	Модернизиране на ЕИСВ до 2015 г. Водно-икономически модел на JRC до 2013 г. Дейност в рамките на общата стратегия за прилагане по отношение на връзката наука — политика (в процес на изпълнение)	Изисквания относно докладването/статистиката до 2014 г.		
Подкрепа за развиващите се страни				Подкрепа на достъпа до безопасна питейна вода и основни канализационни услуги Подкрепа на интегрираното устойчиво управление на водните ресурси (В процес на изпълнение и от 2014—2021 г.)

Конкретни цели на Плана	Как да ги постигнем?			
	Доброволен подход	Регламентирани	Обвързаност условия	Приоритет за финансиране
Решаване на проблемите на замърсяването	Доклад относно фармацевтичните продукти и околната среда (2013 г.)	<p>Целенасочено прилагане на Рамковата директива за водите, Директивата относно стандартите за качество на околната среда/приоритетните вещества, Директивата за нитратите, Директивата за пречистването на градските отпадъчни води, Директивата относно емисиите от промишлеността, насочени към:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Мониторинг на изискванията съгласно Рамковата директива за водите— Директивата относно стандартите за качество на околната среда/приоритетните вещества 2. Разширяване на уязвимите на нитрати зони и засилване на програмите за действие (в процес на изпълнение) 3. Подобряване на степените на съответствие при пречистването на отпадъчните води чрез дългосрочно инвестиционно планиране (включително фондове на ЕС и заеми от ЕИБ) до 2018 г., подготовка на плановете за изпълнение до 2014 г. 4. Гарантиране, че в разрешителните за емисии от промишлеността се предвиждат норми за допустими емисии (НДЕ), които са в съответствие с най-добрите налични техники (НДНТ) и в които се вземат под внимание съответните цели в областта на водите от 2016 г. 	Добавяне на Директивата относно устойчивата употреба на пестициди към кръстосаното спазване в рамките на ОСП веднага щом бъдат изпълнени условията, съдържащи се в предложението на Комисията (т.е. най-рано през 2014 г.)	

	Как да ги постигнем?			
Конкретни цели на Плана	Доброволен подход	Регламентирани	Обвързаност условия	Приоритет за финансиране
Междусекторност	Партньорства за иновации в сферата на водите и на селскостопанската производителност и устойчивост от 2013 г.	Цялостно прилагане на следните директиви: Рамковата директива за водите, Директивата относно стандартите за качество на околната среда/приоритетните вещества, Директивата за нитратите, Директивата за пречистването на градските отпадъчни води, Директивата относно емисиите от промишлеността	Евентуални препоръки в рамките на Европейския семестър през 2013 г.	Цялостно приоритизиране на целите в областта на водите в рамките на ОСП, структурните и кохезионните фондове и заемите от ЕИБ (2014—2021 г.)